

Migránsok: Segíteni, de hogyan és kinek?

Pénzbeli támogatás híján nem lehet segíteni a halmozódó gondokon

Az utóbbi hetekben már naponta mintegy 1500-an haladnak át községünk területén. A múlt csütörtöki sajtótájékoztatón önkormányzatunk illetékesei elmondták, hogy menekülttáborra továbbra sem akarnak létrehozni a községben, egy pihenőközpont kialakítása viszont, amellyel talán a város központját is tehermentesíteni lehetne, elengedhetetlen és sürgős feladat, amelynek néhány napon belül meg kell határozni a lokációját. Magyarkanizsa közterein ugyanis helyi lakost már csak elvétve látni. A parkok csak arra az időre ürülnek ki a migránsoktól, amíg a napi fertőtlenítés tart, de gyakran még akkor sem.

-Szomorú a kép. Hullámokban jönnek. Mi mindent megteszünk annak érdekében, hogy a községünk tiszta, és rendezett legyen. A városközpont jelenleg kimondottan rossz képet fest városunkról, nem csak a magunk, de az idelátogatók szemében is. Ekkora gonddal nehezen tudunk megbirkózni – hallottuk **Pálfí Ervintől**, a Kommunális Szolgáltató Közvéllalat igazgatójától.

A városközpont zöldterületein pihenő migránsok saját sátraikban vagy a gyepeken, a szabad ég alatt éjszakáznak. Ha egy csoport meg is indul az Európai Unió felé, Szabadkáról vagy Belgrádból busszal érkeznek az újabb hullám. Az áradat megállíthatatlan. A nyilvános területek mindig újra és újra megtelnek velük.

A helyi önkormányzat már több ízben kért pénzügyi segítséget a köztársasági és a tartományi kormánytól, de ezek az összegek még nem érkeztek meg, mondta **Lackó Róbert**, a községi képviselő testület elnöke, a migránsügyek koordinátora.

– A helyzet napról napra rosszabb lesz. Tény az, hogy azok az eszközök, amiket a köztereink tisztítására és karbantartására erre az évre előreláttunk, napokon belül, de egy-két héten belül elfogynak. Tény az, hogy sem a rendőrállomásnak, sem a Komunalacnak nincs elegendő alkalmazottja a megszaporodott munkafeladatok elvégzésére. Magyarkanizsa sajnos a migránsok útvonalának nemzetközileg ismert állomása lett. Nincs szó megtelepedésükről, huzamosabb idejű tartózkodásukról, éppen ezért egyelőre közvetlen veszélyt sem jelentenek, de köztereinken, utcáinkon, erdeinkben való tömeges jelenlétük azonban egyre inkább terheli községünk mindennapjait – hallottuk az egy héttel ezelőtti sajtótájékoztatóon.

A miniszter segíteni akar, de kin elsősorban?

– A szerb kormány számára nagyon fontos, hogy a Magyarkanizsán átvonuló migránsok emberi körülmények között tartózkodjanak a településen – mondta **Aleksandar Vulin** munkaügyi, foglalkoztatási és szociálpolitikai miniszter múlt pénteken, amikor **Pásztor Istvánnal**, a Tartományi Képviselőház elnökével megtekintették a magyarkanizsai rendőrség udvarában kihelyezett új konténergyűttest.

A migránsok mára kiszorították a helybelieket a városközpontból, a parkokból, mint ahogy kiszorítják a boltokból, az éttermekből és kávézókból, a bankokból, a postárol, sőt a tömegközlekedési eszközökből is. A rendőrállomáson felállított átmeneti befogadóközpont túl kicsi. Azon a szűk helyen várakozik az ellenük indított eljárás végéig az a több tucat határsértő, akiket a magyar határrendőrség illetékesei küldtek vissza Szerbiába, de ott kívánnak helyet adni a kisgyermekes migráns nőknek is. Annyi biztos, hogy a konténerekben szépen megágyazott fekvőhelyek, mosdók és illemhelyek várják az idegeneket, de a nagyon nagy többség ezután is azokon kívül marad.

– Ha a migránsoknak biztosítunk tusolókat, higiéniai feltételeket, ha biztosítunk gyógyszert és olyan helyet, ahol pihenhetnek, akkor nem lesznek a parkokban. Ha lesz tusolójuk, akkor már nem fogják a parki szökőkutakban mosni a gyermekeiket. Ezzel Magyarkanizsa polgárainak élete visszatérhet a megszokott kerékvágásba, ahogy meg is érdemlik. A migránsok is megérdemlik az emberséget – nyilatkozta Aleksandar Vulin, amit nem is vitat el tőle senki, a magyarkanizsaiak azonban nem látják, nem tapasztalják azt a javulást, amiről a miniszter beszél, csak azt, hogy a migránsokon segíteni akar az ország, a magyarkanizsaiakon meg nem. Legújabbban pedig már azt is tapasztalják, hogy a nekik nyújtott segítség, megértés és tolerancia ellenére a migránsok egyre rendetlenebbek, egyre hanyagabbak, egyre hangosabbak és agresszívbak, egyre követelőzőbbek, mintha csak a helyiek azért élnének itt, hogy nekik kedveskedjenek és tejből-vajból fűrösszék őket. Növekszik az elégedetlenség és fogy a türelem a helyi lakosokban, amire az ígéretek nem hoznak orvoslást.

A tartomány és a köztársaság is további segítséget ígért, de azt is csak csigalassúsággal teljesíti, a probléma egészét viszont nem tudja megoldani. Az egyetlen ideiglenes megoldás a menekültek városon kívül helyezése lenne. Nem a vásártérre, amit áldozatos munkával hozott helyre a helyi közösség és a polgárok, hanem jóval messzebb, vélekednek a polgárok. Sajnos egy távolabbi pihenőhely kialakítását, ahova a vizet és a villanyáramot is ki kellene húzni, nem lehet ígértekből megvalósítani. Komoly pénznek kellene hozzá, ami Magyarkanizsának nincs.

Ennek okán az önkormányzat a vásártérmél jobb megoldást nem tudott találni, úgyhogy az ottani pihenőhely kialakítása kedden már meg is kezdődött. Hogy a migránsok azután ott maradnak-e vagy szépen beszívárognak újra a városközpontba, azt nem tudjuk, de árnyékos hely, bolt, bank és egyéb híján igen nagy a valószínűsége, hogy újra a főtéren vernek majd sátrat. Ezt kellene valahogy az illetékeseknek megakadályozni, mert a jelen állapotokból már minden épeszű magyarkanizsai polgárnak untig elege van, a központ kinézete láttán pedig egyenesen felfordul a gyomra.

Hová lettél szép városunk, Magyarkanizsa?

Bödő Sándor